

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3005/2015. (I. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet 3. számú melléklete 3.1.5. pontja, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.28.494/2013/15. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság törvényes képviselője útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján terjesztette elő alkotmányjogi panaszát, amelyben kérte a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV. 21.) GKM rendelet (továbbiakban: Rendelet) 3. számú melléklete 3.1.5. pontjának a „burkolat deformációja nélkül” szövegrésze alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, valamint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.28.494/2013/15. számú ítéletének megsemmisítését.
- [2] Az indítványozó előadta, hogy a gépjárművezető-képzéssel foglalkozó vállalkozásuk által épített nem szilárd burkolatú gyakorlópálya átvételét a Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ másodfokon elutasította, ezért e határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. A bíróság a keresetet – a támadott jogszabály alapján, a kirendelt igazságügyi szakértő véleményét figyelembe véve – elutasította. Az indítványozó véleménye szerint a hivatkozott jogszabályi rendelkezés szövegének a „burkolat deformációja nélkül” kitétele, azon túl, hogy a hétköznapi életben eltérő értelmezésre ad alapot, nincs összhangban a fizikai törvényszerűséggel sem, hiszen ha egy testet erőhatás ér, akkor alakformálódás következik be („Hooke törvény”), ezért a teljes deformáció-mentesség elvárása még az aszfalt, vagy beton burkolattal szemben sem szakszerű. Mindezek alapján

álláspontja szerint a jogszabálynak a bírói döntés alapjául szolgáló, a fizika törvényeivel ellentétes rendelkezése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe ütközik, mert sérti a jogbiztonság és a normavilágosság követelményét és kiszámíthatatlanná teszi a jogalkalmazói gyakorlatot. Ennek alapján az indítványozó kérte a támadott jogszabályi rendelkezés és a bírói döntés megsemmisítését, valamint a jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítását.

- [3] 2. Az Alkotmánybíróság főttkára levélben tájékoztatta az indítványozót arról, hogy nem terjesztett elő az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének megfelelő határozott kérelmet, mivel nem indokolta meg kellően, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés, illetve bírói döntés miért és mennyiben sérti az Alaptörvényben biztosított jogát. Az indítványozó ezt követően meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján előterjesztett indítvány-kiegészítésében állította, hogy a Rendelet 3. számú melléklete 3.1.5. pontjának „a burkolat deformációja nélkül” szövegrésze alaptörvény-ellenes, mert sérti az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésébe foglalt vállalkozáshoz való jogát, továbbá ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével és az I. cikk (3) bekezdésével, ezért kérte az idézett szövegrésznek az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján történő megsemmisítését. Állította továbbá az indítványozó, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.28.494/2013/15. számú ítélete sérti az Alaptörvény XII. cikkének (1) bekezdésébe foglalt vállalkozáshoz való jogát, továbbá ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvével is, ezért az Abtv. 27. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján kérte a bírói ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és az ítélet megsemmisítését.
- [4] Az indítvány-kiegészítés a 3208/2013. (XI. 18.) AB határozatban (továbbiakban: Abh.) foglaltak „analógiájára” hivatkozva állította, hogy a járművezető-képzés, mint gazdasági tevékenység korlátozása a járművezető-képzéssel jövedelemszerző tevékenységet folytatók jogainak korlátozása, ezért a rutinpályára vonatkozó jogszabályi előírások a vállalkozás szabadságának korlátját jelentik és így törvényhozási tárgykörbe tartoznak. Állította továbbá az indítványozó, hogy az indítvány alapjául szolgáló ügyben – ellentétben az Abh. közlekedés biztonságára vonatkozó megállapításával – nincs olyan legitim cél, amely a korlátozást indokolná, véleménye szerint „a rutinpálya murvás felületével kapcsolatban hasonló érdek, érték csak nagyon távoli kapcsolatban áll.” Megjegyezte továbbá, hogy amennyiben létezik is olyan cél, amely a korlátozást indokolná, úgy is kérdéses, hogy a Rendelet támadott szövegrésze annak elérését elősegíti-e. Az indítványozó véleménye szerint ugyanis a C-kategóriás járművek, teherautók esetében sokszor előfordul, hogy murvás

– azaz a Rendelet szóhasználata szerint nem szilárd – burkolatú úton kell közlekedniük, ezért a murvás rutinpályát mindenképpen alkalmasnak kell tekinteni az oktatásra, hiszen forgalmi szituációban is használni kell a gépjárművezetőknek az ilyen felületet. Ennek alapján pedig – állítja az indítványozó – nincs olyan indok, amely a murvás pályák tilalma mellett szólna.

- [5] Az indítványozó az indítvány-kiegészítésben megjegyzi, hogy bár ismeri az Alkotmánybíróság gyakorlatát, miszerint alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére csak a visszaható hatályú jogalkalmazás, vagy a felkészülési idő hiánya miatt alapítható, azonban a Rendelet – álláspontja szerint – a fizikai Hooke-törvénnyel ellentétes, ugyanis a teljes deformáció mentesség követelményének egyetlen burkolat sem felel meg, ezért a jogalkotó „lehetetlenre kötelezése” jelen alkotmányjogi panasz esetében megalapozza a jogállamiság-klauzula felhívását.
- [6] Végül a panasz-kiegészítés szerint, ha az Alkotmánybíróság megsemmisítené a sérelmezett szövegrészt, még egy perújítás sem jelentené feltétlenül azt, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga a jövőben érvényesülhetne, ezért kérte, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntést is semmisítse meg.
- [7] 3. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság támadott ítélete részletesen idézi a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő véleményét, amely szerint az adott ügyben nem az a kérdés, hogy az indítványozó által kialakított gyakorlópályán lehet-e tehergépkocsival gyakorolni, hanem az, hogy az adott pálya burkolata képes-e deformáció nélkül elviselni a tehergépjárművek gyakorlását. Márpedig a szakértő szerint a zúzottkő burkolat nem felel meg a Rendelet által támasztott e követelménynek. Megjegyezte a szakértő továbbá, hogy a zúzottkő burkolat annyiban tér el az aszfalt burkolat szilárdságától, hogy amíg az aszfalt a tehergépjármű áthaladása alatt kisebb mértékben rugalmasan deformálódhat, de a jármű elhaladása után visszaáll az útburkolat eredeti alakja, addig a zúzottkő burkolat felületén maradandó változások alakulhatnak ki egy tehergépkocsi áthaladása következtében. Erre a szakvéleményre alapítva pedig a bíróság megállapította, hogy az indítványozó nem tudta igazolni, hogy a gyakorlópálya megfelelné a Rendeletben meghatározott feltételeknek.
- [8] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt.
- [9] Az indítványozó jogi képviselője a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság támadott ítéletét 2014. április 3-án vette kézhez, az indítványt a panaszos törvényes képviselője 2014. június 2-án, a 60. napon adta postára,

így az Ügyrend 28. § (1) bekezdése értelmében a panasz határidőben benyújtottnak tekintendő. Az indítványozó az indítványban és annak kiegészítésében megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit, a sérelmezett bírói döntést, valamint az indítvány a Rendelet és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.28.494/2013/15. számú ítélete megsemmisítésére kifejezett kérelmet is tartalmaz, így e vonatkozásokban megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben írt feltételeknek.

- [10] Az alkotmányjogi panaszban előterjesztett kérelem és annak kiegészítése azonban sem az Abtv. 26. § (1) bekezdése, sem az Abtv. 27. §-a vonatkozásában nem tartalmaz részletes indokolást arra nézve, hogy a Rendelet és a támadott ítélet miért és mennyiben sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait, ideértve az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerinti vállalkozáshoz fűződő jogát is. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanis az, hogy az indítványozó a jogállami jogbiztonságra hivatkozva állítja mind a Rendelet, mind erre alapítva a támadott ítélet alaptörvény-ellenességét, az egyedi ügyben nem meríti ki az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének megfelelő azon követelményt, mely az alaptörvény-ellenesség kellő indokolását a kérelem határozottságának feltételül szabja.
- [11] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszja nem tartalmaz határozott kérelmet, így az nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés szerinti valamennyi követelménynek, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2014. december 16.

Dr. Kiss László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1093/2014.

